

FRANCESCA SIMON
SPODKY
GRÁZLIKA GABA

Ilustroval **Tony Ross**

SPODKY GRÁZLIKA GABA

Francesca Simon vyrastala v slnečnej Kalifornii. Na univerzitách v Yale a v Oxforde vyštudovala stredovekú históriu a literatúru. V súčasnosti žije s manželom a synom v Londýne. Ak práve nepracuje na ďalšej knihe, píše krátke články o divadle a reštauráciách, prípadne preháňa svojho tibetského španiela Šantiho.

SPODKY
GRÁZLIKA
GABA

Francesca Simon
Ilustroval Tony Ross

slovar

Gine Kovarsky

Text © Francesca Simon 2003

Illustrations © Tony Ross 2003

First published in Great Britain in 2003

by Orion Children's Books

Translation © Darina Zaicová 2009

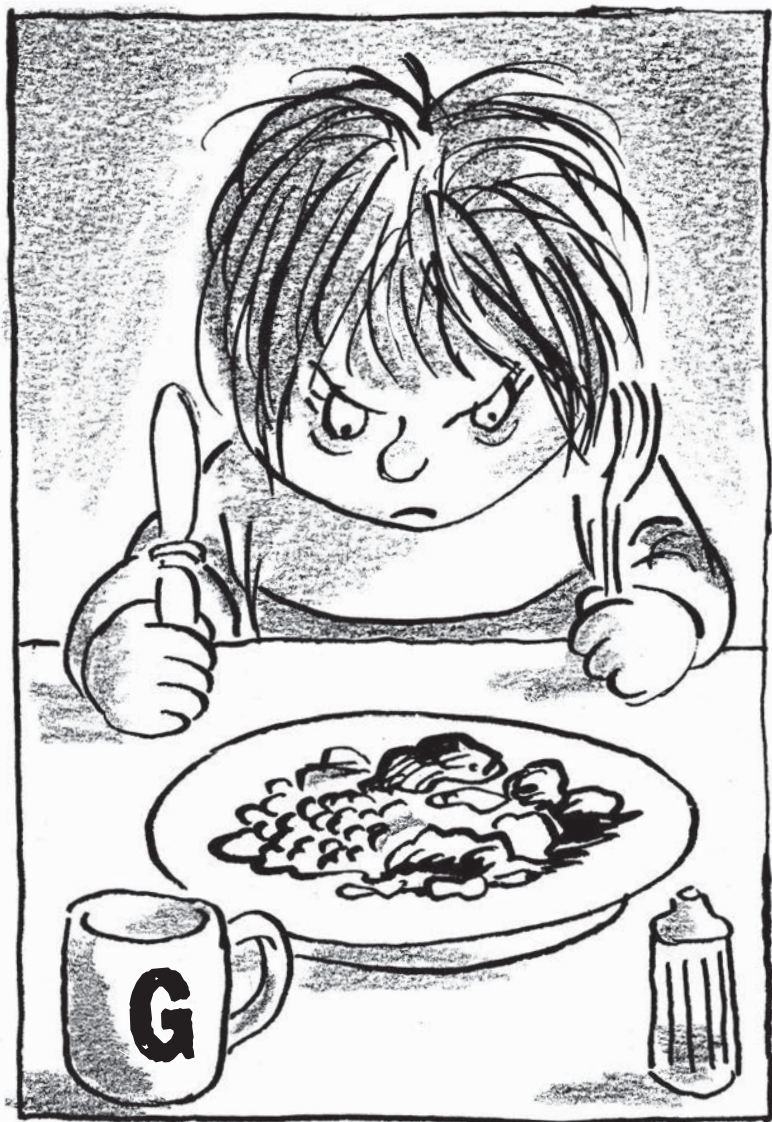
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2009

ISBN 978-80-8085-845-2

OBSAH

1. Grázlik Gabo vegetariánom	7
2. Spodky Grázlika Gaba	29
3. Grázlik Gabo na maródke	53
4. Grázlik Gabo a ďakovný list	75

1.

GRÁZLIK GABO

VEGETARIÁNOM

„Ááách! Fúúúj! Grc! Brrrrrrrrr!“

Grázlik Gabo sa mračil na odpudzujúce, nepoživatelné jedlo naložené pred ním na tanieri. Riedka hrudkovitá brečka. Trasľavá kôpka. Čosi napučané, čo vyzerá ako kúsok gumy. Fúúúj!

Je to takmer zázrak, že rodičia a Vilko dokážu tie pomyje prehltnúť bez toho, aby ich vzápätí vyvrátili. Gabo sa rýpal v bielom hrudkovitom kopčeku. Vyzerá to ako mozog. Je to mäkké ako mozog. Čo ak to je... Eeeeeeeee!

Grázlik Gabo odstrčil tanier.

„Nemôžem to zjesť,“ zafunel.

„Zaručene zomriem!“

„Karfiol so syrom je preda lahôdka, Gabo,“ lákala ho mama.

„A je veľmi zdravý,“ pridal sa otec.

„Milujem karfiol,“ zapíšťal Vzorný Vilko. „Môžem dostať dupľu?“

„Aspoň *niekto* vie oceniť moje kuchárske umenie,“ postážoval sa otec a zamračil sa na Gabu.

„Ale ja zeleninu neznášam,“ vykrikol Gabo. Hnus. Zelenina je taká... zdravá. A chutí tak... zeleninovo. „Chcem pizzu!“

„Žiaľ, pizza nebude,“ zrušil ho otec.

„U Dávida mávajú pizzu a chrumky každý večer,“ pokračoval Gabo. „A Paťo *nikdy* nemusí jesť zeleninu.“

„Dávidov a Paťov jedálniček ma nezaujíma,“ odvrkla mama.

„Musíš jesť viac zeleniny,“ dohovárал Gabovi otec.

„Jem tony zeleniny,“ bránil sa Gabo.

„Například?“ opýtal sa otec.

GRÁZLIK GABO VEGETARIÁNOM

„Chrumky,“ vyhlásil Gabo.

„To nie je zelenina, mám pravdu, mama?“ ozval sa Vzorný Vilko.

„Nie je to zelenina,“ súhlasila mama.

„Pokračuj, Gabo.“

„Kečup,“ pokračoval Gabo.

„Kečup nie je zelenina,“ opravil ho otec.

„Pre teba sa nedá variť, Gabo,“ vzdychla mama.

„Si veľmi priberčivý,“ vzdychol otec.

„Zjem naozaj hocičo,“ tvrdil Gabo.

„A to je čo?“ opýtal sa otec.

SPODKY GRÁZLIKA GABA

„Hranolčky. Chrumky. Hamburgery. Pizzu. Čokoládu. Cukríky. Koláče. Keksy. Hocičo,“ vysvetlil rodičom Grázlik Gabo.

„To nie je veľmi zdravé, Gabo,“ krútil hlavou Vzorný Vilko. „Nepovedal si ani zeleninu, ani ovocie.“

„No a?“ osopil sa naňho Gabo. „Staraj sa o seba, žabiak!“

„Gabo povedal, že som žabiak,“ žaloval Vilko.

„Kvak. Kvak,“ zakvákal Grázlik Gabo.

„Nebud' drzý, Gabo,“ prísne ho napomenul otec.

„Nemôžeš sa predsa takto nezdravo stravovať,“ vyhlásila mama.

„Súhlasím,“ pridal sa otec.

Ach, jáj, vzdychol si Gabo. Už je to tu. Bla, bla, bla. Keby vyhlásili svetovú súťaž v sekírovaní, mama s otcom by zakaždým zvíťazili.

„Dohodneme sa, Gabo,“ ozvala sa mama.

„Ako?“ vyzvedal Gabo podozrieavo. Z rodičovských „dohôd“ sa väčšinou vyklúla úplná hlúposť, ktorá nestála za nič. Na tieto triky viac nenaletí.

„Ak sa päťkrát za sebou navečeriaš zeleniny, zoberieme ťa do *Zhltni a bež!*“

Gabovo srdce sa na chvíľku zastavilo. *Zhltni a bež! Zhltni a bež!* Gabov najobľúbenejší stánok s rýchlym občerstvením. Fialový neónový slogan: „Hranolčeky ťa zasypú!“ svietil už zďaleka. Z dvadsiatich reproduktorov tam hučí hudba. Telka pri každom stole. Priamy výhľad na kuchárov, ako ohrievajú jedlo v mikrovlnke. A čo je najlepšie, dospeláci sa pri stole nezdržiavajú nekonečným trkotaním. Prídu, objedajú, zhltnú a odídu. Ako v raji!